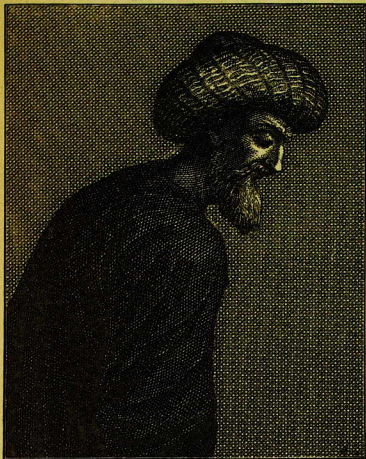


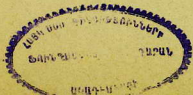
Ի ՏԵՐ ԿՈՄԻՏԱՍ ՎԿԱՅՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Ասացեալ է Ստեփ. վ. Պետրոսեան Եպիսկոպոսայ (+ 1756)

Դ թուականիս մերոյ Փրկչին
 Հազար եւ վեց հարիւրին,
 Ի արիւր եւ եօթն այլ աւելի
 Ի քսան եւ վեց հոկտեմբերի,
 Մենու զպրտակս յաւուր տօնի
 Բասիլիդեայ եւ Կեմետրի.
 Օրում աւուր սա վրկայեալ
 Արեամբ սրբոյ նահատակեալ.
 Ենական յուսով լըցեալ
 Յերկրէ յերկինքս փոխադրեալ.
 Սուրբոս պայծառ մեծայարգու
 Որ ի քաղքէս Կոստանդինու,
 Տէր Կամիտաս անուամբ պատուեալ
 Եւ քահանայ աւագ կարգեալ.
 Երեւելի բանիւք վկայեալ,
 Յաստուածաշունչ զիրքս վարժեալ.
 Փրկական գրանրն քարոզեալ,
 Ճամարտութեան լատագով լեալ.
 Մին որ յուղղափառ հաւատ սնեալ,
 Յոր յԱրքայէս մեր հաստատեալ.
 Ըոյն քահանայ աստուածարեալ,
 Վասն Յիսուսի արեամբ ներկեալ.
 Ըմանեցաւ կենաց Փրկչին,
 Կըցորդ եղեւ մահու խաչին.
 Սրախութեամբ մեծաւ լըցաւ.
 Զվրճիս մահուն իրրեւ լրաւ.
 Սա յորդորեաց զրնդ իւր կապեալսն.
 « Որդեակք, անմահ արբցուք բաժակս,
 Դարոյ տանջանքս բոպէական,
 Որով ստանամք զկեանս անվախճան.
 Բասրն Փրկչին համբերեսցուք,
 Չեռամբ նորին պրտակեսցուք.
 Միութեամբ զբաժակն արբցուք,
 Մահուանրն Տեառն կցորդ լիցուք » :



ՏԷՐ ԿՈՄԻՏԱՍ ԱՌԱՋԻ ԴԱՏԱԿՈՐԻՆ
 (ԳԱՏԿԵՐԻՈՎ, ՅԱՄԻ ՆԱԼՏԱԿՈՒԹԻՅԱՆ ՆՈՐԻՆ)



Հոյեի նա ճշին ի

Ուր յա գո ճախ Հշմարտութան

անկ յայտելոյ ըլ ճախ Հշմարտութան

իկտ յիկտից կմարձայար ննճառակն

կճանոսցի ըլ ճախ Հշմարտութան :

Ի գիշիկն ընդ յաշակերս Բճան

ի պարտիկն զբանս սասցիք անդարձակն

Տեղ առնդիմ ի սիկիկն կոր պատուերն

չէ եւ ի գոսն կճախ Հշմարտութան :

Ընդ առնոսն կացիք յառնան զիղարտան

կասացիք իսկ իկտն յա լան այն

չէ վայտից ճախի Հշմարտութան

որ լուի ին գո ի ճախ Հշմարտութան :

Ուստի ճանկան զճախ Հշմարտութան

արօզ բանիդ որ առնտայն Բճան

կրննայեալք բարբ յա կանն գամայն

ի ճանոսցի ըլ ճախ Հշմարտութան :

Ի հայտնի իրտոսեցիկն սարխայն

կան յայտելոյ ըլ ճախ Հշմարտութան

հեղին զարեան ճախի Հշմարտութան

կհոջեցան վայտ բանի Հշմարտութան :

Կայի առջի ընդհանուր ինչն շնորհոյսի
 'ի հայսնի յաւարտելն դասն պարսկան
 և յայնն քի վարդապետն հանդիսայան
 գրեւ խորն մէջ շնչն շնորհոյսիս :
 Լն սնորհն միակն յայսօր միջ յաւարտան
 ոչ պակասն ճարպը բանն շնորհոյսիս
 խօսն յարեան միլ հանդիսի արջայանն
 և վայնն շնչիդ շնորհոյսիս :
 Բայցայ ապայ 'ի յազգարելս այս զիննայան
 և լարինայ և ի հայոց և յանասկան
 այ և յայլոց ապայ յազանց որ պահազան
 և հոյն և վայնելն շնչիդ շնորհոյսիս :
 Տարոց անասանն յայսիկ որքի յայսնի գրեցան
 յոմանց անասանն ոչնն յայսնի հրատարական
 այ յայ ծանանս դո շնորհու զնն միայն
 որք զազելն ըլ շնչիդ շնորհոյսիս :
 Տարոց ասկի յողմնս ինչն աղերսական
 ապի զննայս 'ի շնչն շնորհոյսիս
 արժան արանել ըլ մէջ նայն ծանանս շնորհոյսիս
 Ըր մէջ վրէնն ոչ շնչն շնորհոյսիս :

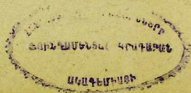
Դսկատիպ իմքմարտոյն իմքմագիր ըղծից
 Նրամնելոյ Տեառն Ղոմիտասայ :

ԱՂԱԶԱՆՔ

ԱՌ ԵՐ • ՏԷՐ ԿՈՄԻՏԵԱՍ •

Ճշմարտութեան սիրող և քարոզ, ով երանելի Նահատակ, ահա հասար փափագանացդ, զոր այնքան տարիներ յառաջ, անշուշտ Հոգւոյն Սրբոյ ազդմամբ, զգայիր և գրէիր, բայց թերեւս ոչ կարծէիր. ահա նոյն Ս. Հոգին բորբոքեց միտքդ, զօրացուց սիրտդ, որ հաւատար քու գովաբանած արեամբ վկայելոցն, անոնց հաւատքն ու վարդապետութիւնը՝ քու եռանդեամբդ և արեամբդ կրկին հաստատես, և մեր հին հայրենի Ս. Վկայից պսակին՝ անթառամ ծաղիկ մ'այլ աւելցնես և աւելնաս, որոյ անմահարար հոտն բուրէ և պիտի բուրէ յաւիտեան:

Սիրողք պատուողք և պարծողք ծիրանեփայլ Նահատակիդ, զքեզ բարեխօս ունիմք առ պսակողն քո Քրիստոս, զլուսնիս և սրտերնիս դնելով ի վերայ երբեմն արիւնաներկ մարմինդ պահող Գերեզմանին, և աղաչեմք. որ եթէ յերկրի՝ փափագելով արժանացար մարտիրոսաց դասակցութեան, հիմայ հզօրագոյն երկնաւոր մաղթանօրդ խնդրես իրմէ՝ և ընդունիս մեզի ալ, թէ ոչ նման քեզ արեամբ նահատակութիւն ի վերայ սուրբ և ուղղափառ հաւատոց, այլ մինչեւ ի մահ հաստատութիւն ի նոյն և ի սէր Քրիստոսի. և փոխանակ մի անգամ բոլորական զոհ ըլլալու, օգնէ և զօրացու զմեզ՝ քու ազգակիցքդ, որ բիւր անգամ սիրով նուիրենք կեանքերնիս՝ մեզի Տուողին, ուղիղ դաւանութեամբ, քրիստոնավայել վարքով և բարքով, համբերութեամբ և ընկերսիրութեամբ, ըստ օրինակի Սրբոց, և մանաւանդ Քո, ով սիրելի և պաշտելի Պաշտպան մեր, երանալնորհ վկայ Քրիստոսի, ՏԷՐ ԿՈՄԻՏԵԱՍ:



54965

Դամեալ խրմբից օտարական՝
 Եղեն յորդորք ուրացութեան.
 Դարձուցին զմիտս ողորմելեաց
 Եւ շրջեցին ի կամս իւրեանց:
 Եւ մինչ առ Սուրբն եկեալ հասին՝
 Որ կայր ի գուճս, աղաչեցին,
 Ձղտորել զմիտարն ջան եղին.
 Էր, ասեն, ոչ խնայես անձին:
 Երանելին յոյժ զօրացեալ՝
 Սաստեաց ի նոսա զայս ասացեալ.
 « Եռուողին ինձ զկեանս իմ՝ չնորչեմ.
 Հեղուլ զարիւնս իմ ոչ խնայեմ »:
 Եւ հեղ զարիւն իւր պատուական.
 Ուղղափառաց եղեւ պարծան.
 Եւ զի հեղմամբ արեան նորին՝
 Խոսովութիւնք բարձան բնաւին.
 Դիւսեաց հեղմամբ իւրոյ արեան
 Ուղղափառաց խաղաղ ըզկեանս.
 Դաղարեցոյց զահն բռնական,
 Զսուր եւ զտոյժն անպարտական:
 Ե զորմելի վրկայք սորին
 - Զարաշար զկեանս վրճարեցին...
 Ե որմէ այլոցըն խըրատեալ
 Դառն արտասուօք ապաշխարեալ,
 Ե զերսանօք առ նա դիմեալ
 Եւ բարեխօս ըզնա կալեալ.
 Ե որա զմարմինըն պատուական
 Բարձեալ Յունաց՝ եղին ի տապան.
 Ե նտուօս բարձեալ ըզգանձն անգին՝
 Ի կաղղիա փոխադրեցին.
 Ե ընծութիւն մեծ եղեւ նոցին
 Ի յնդուանել զնորին մարմին.
 Երկունք ցաւոց փարատեցան,
 Երկիւղք դիւաց հալածեցան:
 Ե բուսեակ մեծ սա ծագեցաւ,
 Ե Ազգիս Հայոց պարծանք ցուցաւ.
 Ե ուժաւ սովաւ մէկ եւտիքեան.
 Լոյս սա ցուցաւ ճմարտութեան:

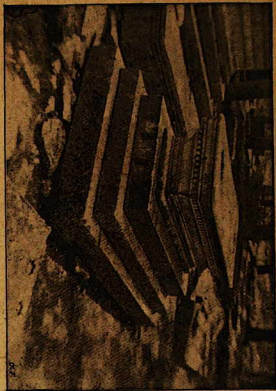


[1h.]

112-

A 11
59647

ԳԻՐ ՀԱՅԳՈՏԵԱՆ ԵՐ ՏԵՄԱՆ ԿՈՐԻՏԱՍԱՆ
Ի ՍԱՐԴԵՐԱՆ ԲԱՂ Կ. ՊՈՒՆԻ



ԳԱՆ ՔԻՃՆԱՊԱՐ ԳԻՐ. ԳՐԱԴ.



220059647